

ΕΝΤΥΠΟ ΔΡΟΜΟΥ #2

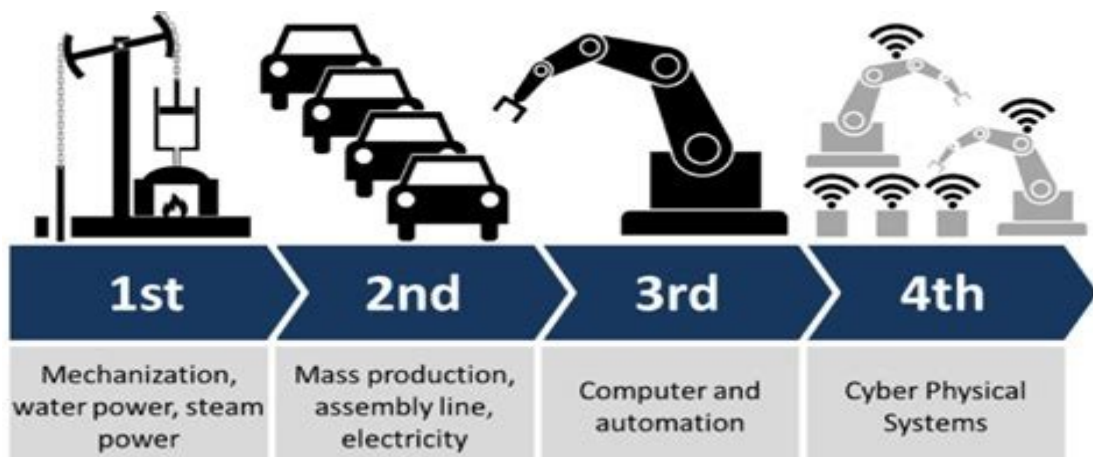
ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

άτακτη έκδοση στο νησί της Χίου
απρίλης 2021

Ο κόσμος βρίσκεται στην αρχή μιας τεχνολογικής επανάστασης, διαφορετική σε σχέση με τις προηγούμενες, που μεταμορφώνει όλο το σύστημα εργασίας, παραγωγής, εμπορίου και διακυβέρνησης των κοινωνιών. Κι όχι μόνο. Δεν είναι υπερβολικό να πούμε ότι οι επερχόμενες αλλαγές που διαγράφονται σταδιακά αλλά ταχύτατα αφορούν σε μεγάλο βαθμό ένα εύρος καινοτόμων τεχνολογιών που ενώνουν τον φυσικό, ψηφιακό και βιολογικό κόσμο, διαμορφώνοντας νέες κοινωνίες και αγορές. Μεταλλάσσουντας μέχρι και την ίδια την έννοια της ανθρώπινης φύσης.

Είναι μέσα στα πλαίσια αυτής της υπό διαμόρφωση κοινωνικής πραγματικότητας που πρέπει να κατανοήσουμε την διαχείριση της πανδημίας και τις πολιτικές αποφάσεις των κυβερνήσεων, σχετικά με τον τρόπο λειτουργίας των κοινωνιών (αυτό που ονομάζουμε νέα κανονικότητα). Κι αυτό διότι συνδέονται οργανικά με τη μετάβαση στον θαυμαστό καινούργιο κόσμο, για να θυμηθούμε το μυθιστόρημα του Huxley. Εμάς πάντως δεν μας θυμίζει το μακρινό 1932 αλλά το σήμερα και κυρίως μας προϊδεάζει για το κοντινό αύριο.

Η 4η Βιομηχανική Επανάσταση αποτελεί μια ριζική Αλλαγή Παραδείγματος. Βασίζεται στη δημιουργία μιας οικονομίας νέου τύπου, συγκριτικά με αυτή που θεωρούμε κλασική νεοφιλελεύθερη οικονομία και γνωρίζουμε τα βασικά εδώ και χρόνια, που ενσωματώνει νέες τεχνολογίες γύρω από το Internet of Things, τα Big Data, το Cloud Computing και την τεχνητή νοημοσύνη (Artificial Intelligence ή AI).

Η νέα αυτή οικονομία που έχει εξαγγελθεί εδώ και κάμποσα χρόνια (από το 2011 και μετά) και ήδη μετράει σημαντικές τεχνολογικές εφαρμογές με ευρεία χρήση στο ενεργητικό της, **έχει ως πρώτη ύλη τα δεδομένα, αυτό που ονομάζεται data** και αποτελεί το σπουδαιότερο Παραγωγικό Συντελεστή κυρίως γιατί παράγεται από κάθε δραστηριότητα του ανθρώπου στη σημερινή εποχή. Ασφαλώς και δεν αντικαθιστά κανένα από τους γνωστούς στα κλασικά οικονομικά συντελεστές παραγωγής, την εργασία, τη γη και το κεφάλαιο (εννοημένο ως μηχανές και εργαλεία). Και αυτοί χρησιμοποιούνται σε συνδυασμό με διάφορα δεδομένα και πληροφορίες που είναι ουσιαστικής σημασίας στην καπιταλιστική αξιοποίηση, υπάρχει όμως μια κομβική διαφορά που αλλάζει τη συνολική θεώρηση των πραγμάτων και κάνει το νέο παράδειγμα που επελαύνει θεαματικά, πιο τρομακτικό και δυστοπικό από ποτέ.

Και αυτό γιατί η πρώτη ύλη που όπως είπαμε είναι τα δεδομένα εισρέουν από παντού. Από το σύνολο των κοινωνικών μας σχέσεων μέχρι τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Και τα δεδομένα/data αποτελούν πολύτιμα περιουσιακά στοιχεία προς επένδυση, αποφέροντας τεράστια κέρδη όταν αξιοποιηθούν. Ήδη σχηματίζεται μια νέα αγορά στα χρηματιστήρια, η αγορά των data που χαρακτηρίζεται από τους οικονομολόγους και άλλους τεχνοκράτες ως το νέο πετρέλαιο ή ο νέος χρυσός.

Όταν χρησιμοποιούμε επομένως τη λέξη αναδιάρθρωση μιλώντας για την καπιταλιστική Αλλαγή Παραδείγματος πρέπει να καταλάβουμε ότι έχει στόχο να ενσωματώσει το σύνολο της ανθρώπινης εμπειρίας και αντίληψης, μετασχηματίζοντας την σε εμπορευματική εκμετάλλευση, που περιλαμβάνει από κάθε είδους βιολογική λειτουργία μέχρι τον τρόπο σκέψης μας ή των συναισθημάτων μας. Τα παραπάνω μεσολαβούνται ασφαλώς από την τεχνολογία η οποία πλασάρεται ως διευκόλυνση και βελτίωση του βιοτικού επιπέδου. Που ισχύει, σε αρκετά μεγάλο βαθμό. Ωστόσο δεν πρόκειται για αναγκαίο κακό στα πλαίσια της τεχνολογικής εξέλιξης αλλά για συγκεκριμένη επιλογή των αφεντικών, επιλογή πολιτική μέχρι το μεδούλι.

Ας μην ξεχνάμε τα βασικά. Η αποικιοποίηση της Πολιτικής από την Οικονομία δεν είναι απλά ευφημισμός του Χάμπερμας. Είναι πραγματικότητα εδώ και δεκαετίες που προωθείται αδιάλειπτα από τις εκάστοτε τεχνολογικές καινοτομίες, αδιαμφισβήτητο τόσο ιστορικά όσο και εμπειρικά. *Επίσης είναι γεγονός ότι η ψηφιοποίηση του τρόπου επικοινωνίας είναι μονόδρομος στη σημερινή εποχή και έχουμε φτάσει μέχρι το σημείο να έχουμε smart phone με σύνδεση στο ίντερνετ άσχετα αν έχουμε εξασφαλίσει βασικές ανάγκες όπως η στέγαση και η διατροφή.* Αυτό δεν ισχύει βέβαια παντού στον πλανήτη, πράγμα αυτονόητο. Όμως σχεδόν όπου υπάρχουν πληθυσμοί που δεν στερούνται στοιχειώδη αγαθά για την επιβίωση τους, όπως το πόσιμο νερό για παράδειγμα, ισχύουν όσα λέμε, άσχετα αν αναφερόμαστε στον αποκαλούμενο δυτικό πολιτισμό ή όχι.

Τι συμβαίνει ωστόσο όταν η αναγκαιότητα των τεχνολογικών δυνατοτήτων που προσφέρει η σημερινή εποχή διασταυρώνεται με την μεσολαβημένη ψηφιακή αναπαράσταση των λειτουργιών της καθημερινής ζωής, στα πλαίσια του νέου καπιταλιστικού μοντέλου; Κι εδώ αρχίζουν τα δύσκολα.

Ούτε τεχνοφοβικοί είμαστε ούτε σύγχρονοι Λουδίτες. Είμαστε εργαζόμενοι/ες και άνεργοι/ες που αντιλαμβάνονται την ταξική τους θέση τους στην κοινωνική διαστρωμάτωση. Και ζούμε στο πετσί μας την προσπάθεια κράτους και κεφαλαίου να

καθορίσουν πλήρως τον τρόπο που δουλεύουμε, που καταναλώνουμε, που γνωρίζομαστε μεταξύ μας. Κι όσο οξύνεται η κρίση του συστήματος βλέπουμε την καθεστωτική εξουσία (τη βαρβαρότητα της έννομης βίας που ασκείται πάνω μας για το καλό μας) να προσπαθεί να ορίσει μέχρι και τον τρόπο που σκεφτόμαστε. Το ερώτημα ωστόσο που είναι αμείλικτο και πρέπει να απαντηθεί είναι “με τι κόστος;” Εδώ ακριβώς έρχεται να κολλήσει η διαχείριση της πανδημίας και τα συνεπακόλουθα κατασταλτικά μέτρα. Το αναφέραμε στην αρχή, θα το εξηγήσουμε αναλυτικότερα στα επόμενα.

Θα αναφερθούμε λοιπόν, ενδεικτικά και μόνο, σε μερικά παραδείγματα εφαρμογής της σύγχρονης πολιτικής οικονομίας όπως αυτή διαμορφώνεται με τη χρήση νέων τεχνολογιών, που δίνουν την εσφαλμένη εντύπωση της αναπόφευκτης εξέλιξης. Η οποία παρουσιάζεται ως πρόοδος, οπότε η όποια κριτική αντιμετωπίζεται ως αντίδραση και οπισθοδρόμηση. **Είναι η ίδια φασιστική λογική που χαρακτηρίζει “ψεκασμένους” και “αρνητές” όλους όσους αντιδρούν στην επιβολή της υγεινιστικής τρομοεκστρατείας και την υποχρεωτικότητα των προϊόντων γενετικής μηχανικής που πλασάρονται ως εμβόλια.**

Το πρώτο παράδειγμα το αναφέραμε ήδη. **Είναι η γενικευμένη ψηφιοποίηση των ανθρώπινων λειτουργιών.** Ωστόσο δεν αναφέρεται απλά και μόνο στο στίγμα μας στο κινητό και τις όποιες αναζητήσεις κάνουμε στο διαδίκτυο, το ξαναλέμε. Περιλαμβάνει πληθώρα προσωπικών data που ανεξάρτητα από ότι νομίζουν οι χρήστες είναι διαθέσιμα στους τεχνολογικούς γίγαντες, όπως η Google, κάνοντας το απόρρητο της επικοινωνίας να μοιάζει ανέκδοτο. **Το κυριότερο είναι ότι αφορά στη συνεχή ροή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που όπως είναι εύκολο να καταλάβουμε ενδιαφέρει τόσο τις εταιρείες που μπορούν να βγάλουν κέρδη αλλά και τα κράτη που έχουν προφανή οφέλη από την επιτήρηση των πολιτών τους.** Δεδομένα που σχετίζονται με ένα εύρος πληροφοριών. Από τις εκφράσεις του προσώπου μας και τον τρόπο που περπατάμε μέχρι τις επισκέψεις στο γιατρό για κάποιο πρόβλημα υγείας ή τους παλμούς της καρδιάς μας. Μια ψηφιοποίηση που ενώ μερικές φορές γίνεται με τη συναίνεση μας, όταν για παράδειγμα φοράμε γκατζετάκια που καταγράφουν online 24 ώρες το 24ωρο τους παλμούς μας και τα στέλνουν στην αντίστοιχη εταιρία, τις περισσότερες των περιπτώσεων γίνεται χωρίς καν να το γνωρίζουμε.

Κι όλες, μα όλες οι ψηφιακές πληροφορίες που αφορούν στο άτομο μας και τις συνήθειες του είναι εν δυνάμει αξιοποιήσιμες από τις επιχειρήσεις. Ένα παράδειγμα από δεκάδες άλλα που ήδη εφαρμόζονται είναι τα λογισμικά παρακολούθησης της αποδοτικότητας των εργαζομένων και δίνουν τη δυνατότητα επιτήρησης από το αφεντικό μέσα από τον Η/Υ του. Η Microsoft, ας πούμε, έχει φτιάξει λογισμικό που παρακολουθεί τη γλώσσα του σώματος και τους μορφασμούς του προσώπου θέλοντας να ελέγξει αν ο υπάλληλος προσέχει την ώρα της δουλειάς. Και αυτή είναι μία από τις δεκάδες τεχνολογίες που φιλοδοξεί να διαμορφώσει νέα εργασιακά στάνταρτς.

Με απλά λόγια, η επιχειρούμενη ψηφιοποίηση διαμορφώνει ριζικά όλα όσα γνωρίζαμε μέχρι σήμερα εις βάρος της όποιας ιδιωτικότητας, αλλά πάει και πιο μακριά.

Οι σχέσεις μας και τα συναισθήματά μας εμπορευματοποιούνται στο έπακρο ενώ ταυτόχρονα πάνε χέρι χέρι με τεχνολογίες ελέγχου και επιτήρησης.

Η γενναία κρατική χρηματοδότηση σε εταιρείες πληροφορικής που αξιοποιούν αντίστοιχες τεχνολογίες είναι τόσο διαδεδομένη που παίζει ξεχωριστό ρόλο στον ενδοκαπιταλιστικό ανταγωνισμό και από ότι φαίνεται διαμορφώνει ήδη το αντίστοιχο συγκριτικό πλεονέκτημα ανάμεσα στις χώρες.

Εάν υπάρχει κάποιο κράτος στον πλανήτη που σέβεται τον εαυτό του και δεν ενδιαφέρεται να βάλει στο χέρι τέτοιου είδους πληροφορίες για τους υπηκόους του, να μας το υποδείξετε γιατί δεν έχουμε κανένα υπόψη.

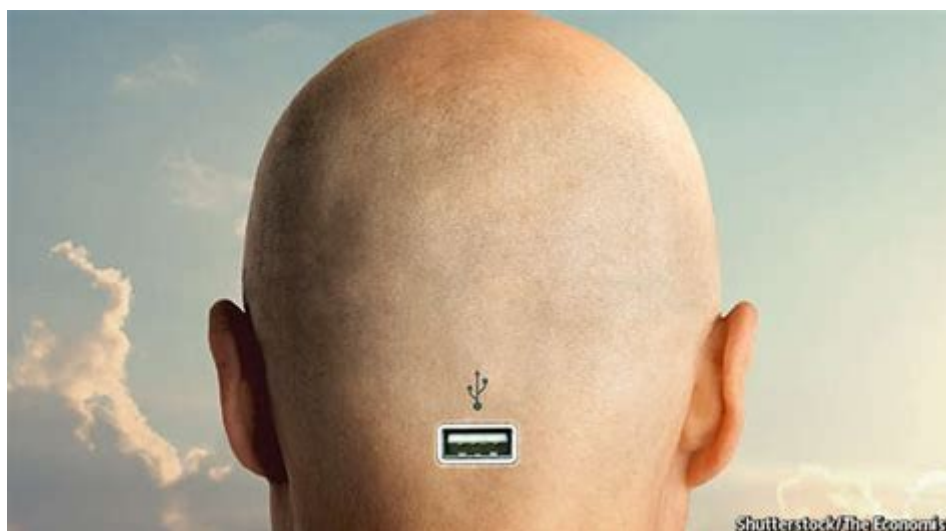
Επιπλέον, η αξία από την επεξεργασία τεράστιου όγκου δεδομένων αποτελεί σύμφωνα με το σύγχρονο καπιταλιστικό manual νέα πηγή εσόδων που μεταφράζεται σε τρισεκατομμύρια δολάρια σύμφωνα με εκτιμήσεις από έρευνες πριν το 2020. Το βλέπουμε στην, αποτιμημένη σε χρήμα, αξία εταιρειών όπως το Facebook και η Google που διαχειρίζονται δισεκατομμύρια byte δεδομένων από κάθε μας κλικ και μετά την επεξεργασία τους για δικό τους λογαριασμό τα μεταπωλούν σε κάθε ενδιαφερόμενο, είτε εταιρείες είτε κράτη. Το αδιαμφισβήτητο γεγονός της παρακολούθησης κάθε ψηφιακής μας κίνησης/επιλογής και της περαιτέρω επεξεργασίας τους από όποιον είναι διατεθειμένος να πληρώσει για να έχει πρόσβαση στα ψηφιακά μας data πρέπει να το καταλάβουμε στην πραγματική του διάσταση. Για να μην αναφερθούμε σε υπηρεσίες πληροφοριών, όπως η γνωστή αμερικάνικη ομοσπονδιακή υπηρεσία ασφαλείας NSA που κατασκευάζει τεράστιες εγκαταστάσεις για την αποθήκευση των ψηφιακών data των αμερικάνων πολιτών.

Η συγκέντρωση πληροφοριών για τον καθένα/καθεμία από εμάς δεν φτιάχνει απλά κάποιο απροσδιόριστο προφίλ. Δημιουργεί μοτίβα συμπεριφορών και τις αντίστοιχες προβλέψεις για μελλοντική συμπεριφορά που μπορεί να καλύπτει από επιλογή καταναλωτικών αγαθών, την ψυχολογική διάθεση ή ακόμα την εμφάνιση κάποιας ασθένειας. Τα αντίστοιχα data συγκεντρώνονται σε τεράστιες βάσεις δεδομένων, ταξινομούνται, αναλύονται και “παράγουν” αποτελέσματα. Για να γίνει αυτό βέβαια

τα data χιλιάδων ανθρώπων “διαβάζονται” από κατάλληλους αλγόριθμους που σχεδιάζουν προγραμματιστές και μηχανικοί υπολογιστών για λογαριασμό των αφεντικών των αντίστοιχων εταιρειών ανάλυσης δεδομένων και παραμετροποιούνται. Για να “δουλέψουν” οι κάθε είδους αλγόριθμοι και να έχουν σχετικά αποδεκτό ποσοστό επιτυχίας (αν για παράδειγμα κάνουν προβλέψεις όπως οι αλγόριθμοι που χρησιμοποιήθηκαν για να προβλέψουν τα ποσοστά θανάτων λόγω Covid 19 και ως γνωστόν έπεσαν έξω κατά μερικά εκατομμύρια θανάτων!) πρέπει να “τροφοδοτούνται” με όλο και μεγαλύτερο αριθμό data ώστε να βελτιστοποιούνται οι

προβλέψεις. Είναι δηλαδή απαραίτητη η συνεχόμενη ροή πληροφοριών τόσο ποσοτικά, από άποψη όγκου δεδομένων δηλαδή, όσο και ποιοτικά, από άποψη ποικιλίας των πηγών. Τα συμπεριφορικά δεδομένα στα οποία μεταφράζονται οι επιλογές, οι εμπειρίες, οι σκέψεις που κάνουμε π.χ. γκουγκλάροντας ή συμπληρώνοντας ότι είμαστε αρνητικοί στον ιό Sars-Cov-2 μετά από τη διενέργεια Self-test για να αρχίζουμε να καταλαβαίνουμε περί τίνος πρόκειται, γίνονται περιουσιακά στοιχεία εταιρειών με σκοπό το κέρδος.

Οκ, όλα για τα λεφτά γίνονται, αλλά εκ πρώτης όψεως έχει σημασία αν γίνεται χωρίς να το γνωρίζουμε. Δεν είναι καθόλου το ίδιο με το να συναινέσει κάποιος/κάποια στη συλλογή πληροφοριών που αφορούν στον εαυτό του/της γνωρίζοντας πως αυτός που ζητάει τα συγκεκριμένα στοιχεία βγάζει λεφτά. Το

κάνουμε ήδη όταν χρησιμοποιούμε ένα έξυπνο κινητό και κατεβάζουμε εφαρμογές που είναι συνήθως δωρεάν. Κι ας λένε με κάθε επισημότητα οι οικονομολόγοι πως τίποτα δεν είναι δωρεάν σε αυτό τον κόσμο! Και ελάχιστοι αναρωτιούνται τι εννοούν. Μάλλον είναι καιρός να αρχίσουμε να αναρωτιόμαστε, λέμε εμείς.

Ένα δεύτερο παράδειγμα είναι η επιλογή του υπουργείου Παιδείας ως προς την παροχή υποχρεωτικής τηλεκπαίδευσης εδώ και πάνω από ένα χρόνο. Σχεδόν αμέσως μετά τον χαρακτηρισμό της Covid 19 ως πανδημίας, εμφανίστηκε ως φιλόνηρωπη εταιρία η αμερικάνικη πολυεθνική Cisco που μάλιστα προσφέρθηκε να συνδράμει το ελληνικό υπουργείο Παιδείας με τη χρήση της γνωστής πλατφόρμας Webex για την παροχή εκπαίδευσης από απόσταση.

Την εθελοντική συμμετοχή τον Μάρτη και Απρίλη του 2020 ακολούθησε η υποχρεωτικότητα, από το Σεπτέμβρη του 2021, με αποκλειστική χρήση της πλατφόρμας της Cisco με το επιχείρημα ότι ήταν δωρεάν, όπως έλεγε με καμάρι η κυβέρνηση.

Λίγους μήνες μετά, όταν αναγκάστηκε να δημοσιοποιήσει τη σύμβαση με την εταιρία για την παροχή τηλεκπαίδευσης, μάθαμε ότι η υποτιθέμενα δωρεάν σύμβαση κοστίζει λίγο παραπάνω από 2 εκατομμύρια ευρώ. Η απάτη όμως δεν αφορούσε μόνο τη διασπάθιση δημοσίου χρήματος, πήγαινε στην ουσία της υπόθεσης δηλαδή την παραχώρηση των data. Ενώ ισχυρίζονταν δημόσια, τόσο το υπουργείο όσο και η εταιρία ενάντια στην όποια καχυποψία, πως τα περιβόητα προσωπικά δεδομένα των χιλιάδων μαθητών/τριών και των εκπαιδευτικών τους είναι ασφαλή, στην πραγματικότητα τα “μεταδομένα” τους καταγράφονταν και τώρα αποτελούν “περιουσία” της εταιρίας για τα επόμενα χρόνια.

Έτσι ενώ η εξαπάτηση έγινε γνωστή σε όλο της το μέγεθος, στην κοινή γνώμη πέρασε μόνο η άποψη πως η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση μοιράζει λεφτά σε ιδιώτες, στους φίλους αμερικάνους εν προκειμένω. Έτσι κατ' επέκταση υποτιμήθηκε η άλλη μεγάλη κομπίνια που είναι η “ανάγκη” για απόκτηση όλο και περισσότερων ψηφιακών data με μακροπρόθεσμο σκοπό την αντίστοιχη αλγοριθμική βελτιστοποίηση που αναφέραμε ήδη, έστω και συνοπτικά.

Το συμπέρασμα πάντως είναι ότι ακόμα και μετά τις καταγγελίες από θεσμικούς φορείς, την αντιπολίτευση και κάποιες συνδικαλιστικές οργανώσεις κανείς δεν

αξίωσε την λύση της εν λόγω σύμβασης και την άρνηση συνέχισης χρήσης της συγκεκριμένης πλατφόρμας. Και εννοείται ούτε οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στο χώρο της εκπαίδευσης. Είδατε τι κάνει η άτιμη η συνήθεια; Τώρα που όλοι μάθαμε να χρησιμοποιούμε το Webex, η δουλειά συνεχίζεται κανονικά.

Η άλλη παράμετρος που έχει σημασία σχετικά με τα παραπάνω είναι η σημασία που έχει ο εκβιασμός της δικής μας συναίνεσης. Εδώ κολλάει η περίπτωση των ψηφιακών πιστοποιητικών υγείας και η υποχρεωτικότητα των γενετικών “εμβολίων” που αναφέραμε, καθώς και οι σοβαρές παρενέργειες τους που αν δεν τρομάζουν ήδη τους πληθυσμούς, προκαλούν τουλάχιστον προβληματισμό.

Πέρα από τις όποιες άλλες αιτίες που οδηγούν στην συζήτηση στο δημόσιο λόγο για υποχρεωτικότητα των παραπάνω, είναι πολύ σημαντική για εμάς η επιβολή της ψηφιοποίησης των προσωπικών δεδομένων

υγείας όσων πλατφορμιάζονται. Η κωδικοποίηση με το γνωστό QR που υπάρχει στα πιστοποιητικά αυτά αποτελεί κανονικό φακέλωμα που παραπέμπει σε ψηφιακές βάσεις δεδομένων. Που αποσκοπούν στην παρακολούθηση της συνεχούς ροής προσωπικών δεδομένων με πρόφαση την προστασία της υγείας.

Όποιος έχει πρόσβαση στα παραπάνω data δε χρειάζεται να ξαναπούμε γιατί έχει το πλεονέκτημα αναφορικά με την αξιοποίηση τους, θα το έχετε ήδη καταλάβει. **Σκεφτείτε πόσο χρήσιμο θα σας ήταν, αν είσαστε το αφεντικό οποιασδήποτε εταιρίας και θέλατε να προσλάβετε τον οποιοδήποτε υπάλληλο, να γνωρίζετε αν έχει κάποιο πρόβλημα υγείας. Κι αυτά τα παραδείγματα δεν είναι τίποτα μπροστά στην γενικευμένη αξιοποίηση των όποιων πληροφοριών από τα ίδια τα κράτη για λόγους δημόσιας τάξης. Γι' αυτό είναι σημαντικό κατά τη γνώμη μας να δούμε την πραγματική αιτία της γιγάντωσης του φόβου και της ανασφάλειας σε σχέση με την Covid και να αντιληφθούμε τις τεράστιες δυνατότητες που προσφέρει η εργαλειοποίηση του Sars-Cov-2 από τα αφεντικά και τα κράτη τους. Για την προστασία της υγείας του συστήματος και μόνο.**

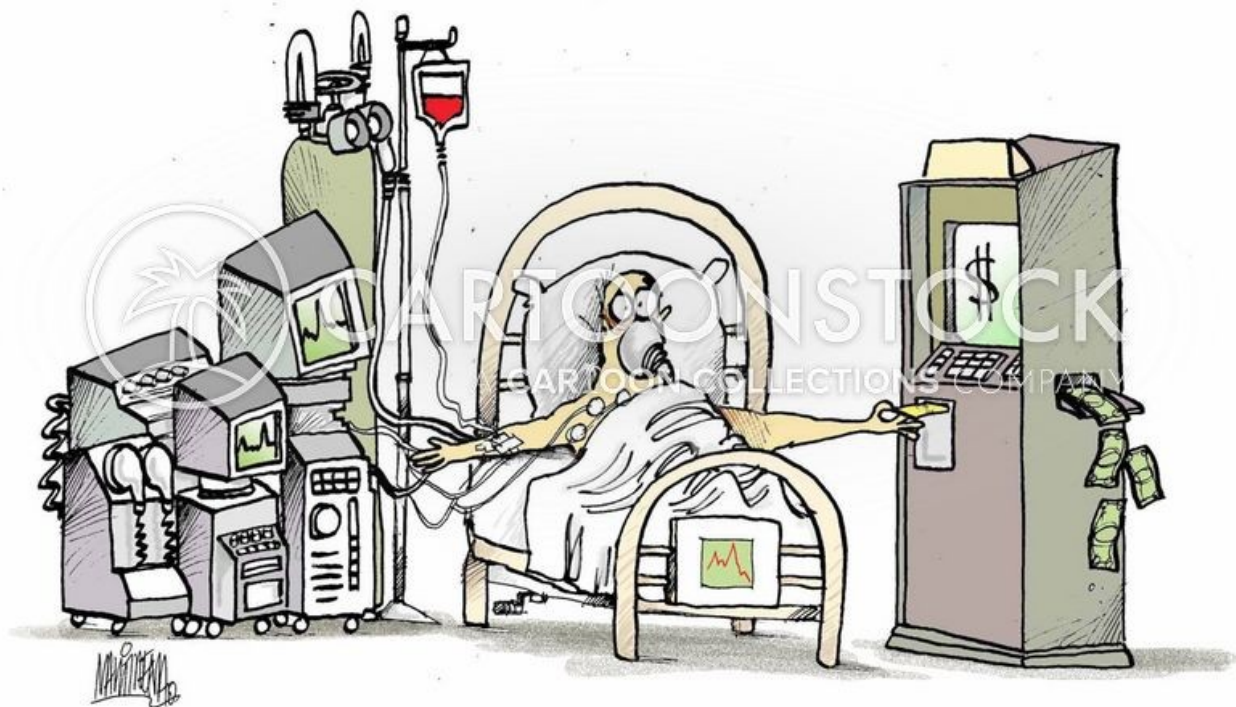
Και ερχόμαστε σε ένα τελευταίο παράδειγμα, στον εκβιασμό των self-test και τη χρήση τους που είναι ήδη υποχρεωτική και ταυτόχρονα πλασάρεται ως η λύση για το άνοιγμα των σχολείων, όπως και διαφόρων δραστηριοτήτων, από τον τουρισμό μέχρι την εστίαση το αμέσως επόμενο διάστημα. Το καινούργιο στοιχείο είναι ότι όποιος αρνηθεί να συναινέσει έχει κυρώσεις. Πολύ απλά, οι εργαζόμενοι/ες δεν θα πληρώνονται, οπότε ο εκβιασμός είναι εξασφαλισμένος. Μόλις μία εβδομάδα μετά την κυβερνητική ανακοίνωση για τα υποχρεωτικά τεστ εκπαιδευτικών και μαθητών/τριών και την αναγκαστική αποδοχή τους από το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας, εξαγγέλθηκε η επέκταση του μέτρου σε μεγάλο μέρος του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. **Δεν έχει καμία σημασία αν όσοι παίρνουν τα τεστ από τα φαρμακεία τα κάνουν σωστά ή ακόμα κι αν πράγματι τα κάνουν. Ποιος θα το ελέγξει;** Αρκεί να δηλώνουν το όποιο αποτέλεσμα (πραγματικό ή εικονικό ποσώς ενδιαφέρει τους εμπνευστές του μέτρου). **Πόσο περισσότερο προφανές πρέπει να γίνει το γεγονός ότι το κράτος ΔΕΝ ενδιαφέρεται για την υγεία των υποτελών του; Καίγεται μόνο για την εξασφάλιση της συναίνεσης τους στη γενικευμένη επιτήρηση και πειθάρχηση.**

Βάλτε δίπλα και τις νομικές κυρώσεις, που ήδη εφαρμόζονται με κατεπείγουσες εισαγγελικές παραγγελίες, για να εξασφαλιστεί η συναίνεση στον ωμό εκβιασμό και έχετε την απάντηση. Όπως επίσης τη διαφήμιση ότι μας τα προσφέρουν δωρεάν, λες και μας τα κάνουν δώρο και δεν τα χρυσοπληρώνουμε από τη φορολογία. Ας αφήσουμε στην άκρη την όποια (ανύπαρκτη) αξιοπιστία του self-test καθώς και την περιβόητη ατομική ευθύνη που είναι το επικοινωνιακό κυβερνητικό τροπάρι, μαζί με όλη την ηλιθιότητα που την ακολουθεί και ας επικεντρωθούμε στην ουσία.

Τι ακριβώς προωθεί η νομοθεσία για την υποχρεωτικότητα των *self-test* αν όχι την καταγραφή και πάλι των *data* των χιλιάδων υπηκόων, όλων μας, σε σχέση με το αν είμαστε θετικοί ή όχι στον *Sars-Cov-2*; Και ο συγκεκριμένος ιός είναι μόνο η αρχή. Φανταστείτε πόσο χρήσιμο είναι να συνηθίσουν οι πάντες τη διαδικασία της αυτοδιάγνωσης και τι έχει να γίνει στη συνέχεια. Η πειθάρχηση και ο έλεγχος γίνεται οικειοθελής παραχώρηση. Με την αποδοχή συμπλήρωσης της προβλεπόμενης πλατφόρμας καταγραφής των αποτελεσμάτων εκχωρούμε αμέτρητα *data* που, αν το θυμίσουμε ακόμα μια φορά, βελτιώνουν τους σχετικούς αλγόριθμους παρακολούθησης της εν γένει κατάστασης της υγείας μας ή της συμπεριφοράς μας. Η ειρωνεία είναι πως αν ρωτήσεις τον/την οποιονδήποτε σχετικά με την προστασία της ιδιωτικότητας του/της, δεν θα βρεθεί ούτε ένας/μία που θα πει ότι δε τον/την ενδιαφέρει. Στα λόγια, γιατί παρόλα αυτά εκχωρεί χωρίς δεύτερη σκέψη προσωπικά δεδομένα/*data* όταν μπαίνει στις αντίστοιχες πλατφόρμες χωρίς να σκεφτεί τι ακριβώς αξιόνουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι.

CS165783

Τα παραπάνω δεν είναι αόριστες φοβίες και προβληματισμοί για το πώς εφαρμόζεται η σύγχρονη τεχνολογία. Είναι περιγραφή, αποσπασματική βέβαια και οπωσδήποτε ενδεικτική, της αλλαγής του οικονομικού μοντέλου ανάπτυξης που πλέον φιλοδοξεί να κεφαλαιοποιήσει το σύνολο της ανθρώπινης συμπεριφοράς. Η τεχνολογική δυνατότητα που υπάρχει και εξελίσσεται διαρκώς, εφαρμόζεται με κάθε κόστος. Άλλωστε τα κέρδη προβλέπονται τεράστια σε όλους τους τομείς. Ο αγώνας για το ποιος θα προηγηθεί στην κούρσα των “νέων εξοπλισμών” έχει ξεκινήσει και τα κράτη πρώτης γραμμής ήδη έχουν ξεκινήσει να δείχνουν τα δόντια τους. Θα το πούμε ξανά και ξανά. **Δεν είναι η τεχνολογία το πρόβλημα αλλά η συγκεκριμένη οικονομική λογική που το μόνο που δεν τη νοιάζει είναι οι ανάγκες μας και η υγεία μας. Θυμίζει την ατάκα “Είναι ο καπιταλισμός ηλίθιε” με τη διαφορά ότι οι ηλίθιοι είμαστε εμείς και οι αυταπάτες μας, οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες αυτού του κόσμου.**

Και επιμένουμε λέγοντας συμπληρωματικά κι αυτό. Το καπιταλιστικό εργοστάσιο της σύγχρονης εποχής, που μπορεί μεν να λειτουργεί αποσπασματικά και σε μικρό βαθμό σε σχέση με το σύνολο της εμπορευματικής παραγωγής αλλά είναι ακόμα στην αρχή, παράγει κάτι πολύ περισσότερο από high tech προϊόντα. Παράγει κοινωνικές επιπτώσεις που μετασχηματίζουν τον τρόπο ζωής μας, εννοώντας την περιστολή των κάθε είδους ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων που διασφαλίζουν μια στοιχειώδη προστασία απέναντι στην όποια κρατική ή μη αυθαιρεσία. Και εκεί ακριβώς δένουν οι καραντίνες, τα πρόστιμα, οι απαγορεύσεις, η υποχρεωτική τηλεργασία κ.λπ. με πρόσχημα την προστασία της υγείας.

Συμπερασματικά, δεν αρκεί να είναι επιφυλακτικός κανείς, αλλά ξεκάθαρα εχθρικός. Η “νέα κανονικότητα” μας φαίνεται δυστοπική, γιατί η εκμετάλλευση που περιγράφουμε περνάει κυριολεκτικά από πάνω μας. Τα αφεντικά ανακαλύπτουν συνεχώς νέους τρόπους απόσπασης υπεραξίας χειροτερεύοντας τις συνθήκες της ζωής μας και οι νέες δυνατότητες που προσφέρει η 4η Βιομηχανική Επανάσταση έχει εξ ορισμού σχέση με την υποτίμηση μας. Που δεν έχει αντίκτυπο μόνο ή κυρίως στη χειροτέρευση/εντατικοποίηση των εργασιακών συνθηκών αλλά περιλαμβάνει το σύνολο της καθημερινής ζωής. Αυτό είναι που θα πρέπει να τρομάζει ακόμα και τον πλέον αφελή που νομίζει ότι δεν τον αγγίζουν τα παραπάνω.

